

pati; men jeg maa dog tage et lille Forbehold. Jeg ser ikke klart, hvorledes den Maade, hvorpaa disse Midler er tilvejebragte, netop ganske særlig skulde give syge Befalingsmænd af Københavns Garnison noget specielt Krav. Men naar det er saaledes at forstaa, at det bliver Understøttelser ud over, hvad disse Mænd vilde kunne faa fra Staten, kan man kun se paa det med Sympati. Er det derimod kun en skjult Maade til faktisk at lade Statskassen lukrere, idet den slipper for at udrede nogen Understøttelse, som den ellers skulde udrede, kan jeg ikke se paa Bestemmelsen med saa megen Sympati, idet jeg tror, at saa vilde det være en bedre Anvendelse at lade ogsaa disse 1,000 Kr. direkte komme de frivillige Korps til gode. Jeg vil bede den højtærede Forsvarsminister udtale sig om dette Punkt.

I øvrigt skal jeg, til Trods for de Indvendinger, jeg har fundet det rigtigt at rejse, bemærke, at da jeg har hørt, at man ikke vil kunne gennemføre Ændringer eller Forbedringer af Lovforslaget, som kan blive til nogen virkelig Nytte for Formaalet, vil jeg anbefale mine Gruppemedlemmer at stemme for Lovforslaget og lade det gaa igennem, saaledes som det er.

J. Pedersen: Det er jo, som fremhævet, Arven fra den gamle Borgervæbning og det gamle Livjægerkorps, med hvilken dette Lovforslag beskæftiger sig. I 1801, da der var megen Uro i Luften, oprettedes der i København to frivillige Korps. Det første oprettedes efter Tilskyndelse af daværende Kronprins Frederik og bestod kun af Studenter. Det kaldte sig Kongens Livkorps; Studenterne sluttede sig meget livligt til, saaledes at Korpset straks ved sin Oprettelse talte henimod 1,000 Medlemmer. Den Omstændighed, at der kun kunde optages Studenter, gav imidlertid Anledning til Oprettelse af Kongens Livjægerkorps; en Del mere vel-situerede Borgere sluttede sig sammen og gjorde Tjeneste i dette Korps; de holdt sig selv med Klæder og Forplejning, og Staten leverede Vaaben og Tornyster. Dette Livjægerkorps havde altsaa et rent Forsvarsøjemed. Det hedder ogsaa i deres Vedtægter: „Korpset er redebont til at lade sig bruge, naar og hvor Hs. Majestæt finder for godt, og udbeder sig: som en særdeles Naade at bruges, hvor Æren er størst.“ Allerede under Angrebet paa København 1801 tog man Korpset i Tjeneste, men det naaede ikke at komme i Ilden, det besatte nogle Stillinger ude paa

Amager. Derimod blev der i 1807 god Anvendelse for Korpset, og det løste de Opgaver, der blev stillet det, til meget stor Tilfredshed og Anerkendelse. Det deltog den Gang i forskellige Udfald fra København og særlig i det bekendte Udfald i Classens Have, der for Resten kostede adskillige Livjægere Livet; til Minde om dette Udfald er der indmuret en Mindetavle i en Ejendom i Holsteinsgade. Livjægerkorpset bestod saa gennem Aarene, og da Krigen kom i 1849, ventede det vistnok at komme med. Dette skete imidlertid ikke, men Korpset blev benyttet til at gøre Vagttjeneste i København og til at virke som Lærere for de Rekrutter, der uddannedes herinde, og noget lignende var Forholdet i 1864. Men i begge Krige deltog en Del af Livjægerne som frivillige. I 1870 ophævedes saa Korpset, og der blev gjort Forsøg paa at forny det i 1886, vistnok til Dels med et noget andet Formaal, nærmest som en Slags Livvagt om Kongen. Det nye Livjægerkorps fik imidlertid kun ringe Tilslutning og sygnede snart hen. Nu er der altsaa opstaaet et Livjægerkorps paa ny, det vil sige, et af de frivillige Korps her fra København har antaget det gamle Navn, men har jo i øvrigt ikke nogen Forbindelse med det gamle Livjægerkorps. Det nye Korps er udrustet og organiseret ganske paa samme Maade som de andre frivillige Korps, der allerede bestaar, eller som er under Dannelse rundt omkring i Landet.

Omtrent samtidig med Livjægerkorpset oprettedes Københavns gamle Borgervæbning. Denne har, som den højtærede Forsvarsminister gjorde opmærksom paa, bestaaet ved Tilskud fra Stat og Kommune. Kommunen skulde give 12,000 Rdlr. om Aaret, og Staten skød til, hvad der maatte mangle. Det blev under Forhandlingerne om Borgervæbningens Afskaffelse og Omdannelse til Københavns Væbning i 1870 oplyst, at Statens Bidrag til Borgervæbningen fra 1. Januar 1809 til Udgangen af December 1869 har udgjort 718,939 Rdlr., det vil sige 11,787 Rdlr. aarlig. Dette Beløb svarer paa det nærmeste til Københavns Kommunes Bidrag, og det er Grunden til, at det er berettiget, naar man nu gør denne Del af Boet op, at dele Beløbet, som det er foreslaaet, mellem Staten og Kommunen. Det oplyses i Motiverne, at der har været Forhandlinger derom med Magistraten, og at denne paa Forhaand har ment, at hele Beløbet tilkom den, men at den senere er gaaet ind paa den foreslaaede Deling, og Resultatet